

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20218/2024
16.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Костић, адвокат из ..., против туженог Саобраћајно предузеће „Ласта“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Драган Миловановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4188/23 од 25.01.2024. године, у седници одржаној 16.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4188/23 од 25.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6416/22 од 14.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде за претрпљене душевне болове услед трајног умањења животне активности исплати износ од 1.100.000,00 динара, на име накнаде за претрпљене физичке болове износ од 250.000,00 динара, на име накнаде за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара и на име душевних болова услед наружености средњег степена износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле да се обавезе тужени да јој надокнади трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Београду је након одржане расправе пресудом Гж 4188/23 од 25.01.2024. године, ставом првим изреке, укинуо пресуду Првог основног суда у Београду П 6416/22 од 14.03.2023. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати и то за претрпљене душевне болове услед трајног умањења животне активности износ од 1.100.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 250.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 14.03.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се обавезе

тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед наружености исплати износ преко досуђеног износа од 100.000,00 динара, до траженог износа од 200.000,00 динара, односно за износ од још 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.03.2023. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од 340.600,00 динара. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 192.850,00 динара. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), и оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, док се на друге битне повреде одредаба парничног поступка ревизијом туженог одређено не указује.

Према чињеничном стању утврђеном по одржаној расправи пред другостепеним судом, тужила је 08.10.2013. године повређена на аутобуском стајалишту код Сајма у Београду око 06,20 – 06,30 часова након што је изашла из аутобуса на задња врата. Испред аутобуса из којег је тужила изашла, стајала су два аутобуса. Иза тог аутобуса стајао је аутобус туженог који је саобраћао на линији број 860 и који је у једном тренутку нагло започео да заобилази са леве стране аутобус из којег је изашла тужила у намери да претекне односно заобиђе тај и аутобусе који су стајали испред њега. Том приликом се, задњи десни део овог аутобуса, који је зглобни, занео и оборио тужилу на плочник. Позвана је хитна помоћ и тужила је превезана у УЦ. Истог дана је оперисана. Након тога је настављено лечење тужиле које је трајало 4 - 5 месеци. Увиђај полиције на лицу места није обављен али је полиција, на позив лекарске екипе Ургентног центра, обавила разговор са тужилом о незгоди и о томе сачинила извештај. Тужилаштво је покренуло поступак против непознатог извршиоца због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези са чланом 1. КЗ. У том поступку није утврђен идентитет извршиоца и није идентификовано возило које је учествовало у предметној саобраћајној незгоди, а предмет је у евиденцији до проналаска непознатог учиниоца или до наступања застарелости кривичног гоњења. Према налазу и мишљењу вештака специјалисте ортопедске хирургије и трауматологије, као последица прелома кука (прелом врата бутне кости) која је у постоперативном периоду компликовала емболију плућа, која повреда представља тешку телесну повреду, тужила је трпела болове јаког интензитета у трајању од два дана, средњег интензитета у трајању од три недеље који су најпре замењени сталним, а потом и повременим неједнаким и неправилним боловима слабог интензитета у трајању од укупно шест месеци. Код тужиле је дошло до умањења естетског изгледа у средњем степену због скраћења леве ноге, храмајућег хода и оперативног реза. Умањење животне активности због скраћења леве ноге, ограничења покрета у левом куку као и

проблема са дисањем, са трауматолошког аспекта износи 35% . Према налазу и мишљењу вештака специјалисте неуропсихијатрије, тужила је као последицу штетног догађаја трпела страх јаког интензитета у трајању од осам сати у виду страха од губитка живота и исхода лечења, страх средњег интензитета од два месеца у виду забринутости од исхода лечења и евентуалних последица од повреда као и страх слабог интензитета у трајању од 12 месеци услед забринутости за дефинитивни исход лечења и могуће трајне последице по општу животну способност. Природа, интензитет и трајање претрпљеног страха су довели до трајног нарушавања психофизичке стабилности тужиле која се огледа у пострауматском анксиозно – депресивном синдрому, који умањује општу животну активност тужиле за 15%. Према усаглашеном налазу и мишљењу судских вештака, укупно умањење животне активности код тужиле са аспекта обе специјалности износи 43%.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је закључио да је тужила доказала да је као пешак на аутобуском стајалишту у саобраћајном удесу задобила тешку телесну повреду, услед које је трпела страх, физички бол, и наруженост, те умањење животне активности и да је та штета настала у вези са опасном ствари – аутобусом у покрету у власништву туженог, односно у вези са опасном делатношћу – превозом путника коју обавља тужени. Стога је у смислу члана 173. Закона о облигационим односима, тужени као власник опасне ствари, односно вршилац опасне делатности, дужан да тужилу претрпљену штету накнади. С друге стране, тужени током поступка, у смислу одредбе члана 228. ЗПП, није пружио доказе на основу којих би се несумњиво утврдило да су тужила или неко треће лице скривили предметну штету.

Врховни суд налази да су неосновани ревизијски наводи туженог о погрешној примени материјалног права.

Према члану 173. Закона о облигационим односима, штета настала у вези са опасном ствари, односно опасном делатношћу, сматра се да потиче од те ствари, односно делатности, изузев ако се докаже да оне нису биле узрок штете. За штету од опасне ствари одговара њен ималац, а за штету од опасне делатности одговара лице које се њом бави (члан 174).

Услови за ослобађање од одговорности имаоца опасне ствари прописани су у члану 177. наведеног закона, тако што се ималац ствари ослобађа одговорности ако докаже да је штета настала искључивом радњом оштећеника или трећег лица, коју он није могао предвидети и чије последице није могао избећи или отклонити (став 2), док се ималац ослобађа одговорности делимично, ако је оштећеник делимично допринео настанку штете (став 3).

У конкретном случају, тужила је претрпела штету као пешак док је стајала на аутобуском стајалишту аутобуса у власништву туженог, који је био у покрету, а тужени током поступка претпоставку узрочности штете од аутобуса као опасне ствари није оборио. Стога тужени као власник опасне ствари јесте у обавези да тужилу накнади претрпљену нематеријалну штету, коју је другостепени суд, уз оцену свих релевантних околности из члана 200. и 201. став 1. Закона о облигационим односима који су од утицаја на висину правичне накнаде (врста и тежина повреде, проценат

умањења животне активности, интензитет и трајање физичких болова и страха и степен наружености) одмерио у износима које прихвата и Врховни суд.

Неосновано се ревизијом указује на чињеницу да је тужила ради накнаде штете покренула и поступак против Удружења осигуравача Србије – Гарантни фонд поводом истог догађаја, а што по наводима ревизије доказује да тужила ни на који начин није доказала да се незгода догодила на начин како то она тврди, да је нелогична ситуација да је наведеном приликом аутобус ушао на стајалиште без да се попео на тротоар и да приликом таквог догађаја тужила буде једина повређена, те да ни Прво основно јавно тужилаштво није успело да утврди идентитет извршиоца нити је успело да идентификује возило које је учествовало у саобраћајној незгоди. Наиме, докази на које указује ревидент не доводе у сумњу закључак другостепеног суда да тужени у овом поступку није доказао да штета коју је тужила претрпела наведеном приликом не потиче од опасне ствари – аутобуса, чији је власник тужени.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, јер је донета применом члана 153, и 154. ЗПП.

На основу изложеног, применом одредбе члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић